

Nravno računstvo.

(Poslovenil Fr. Cimperman.)

Val naši dnevi zginjajo.
Pa. 89, 9.

Kdor računstva se uči,
Svojega duhá krepí,
Um njegov se bistri s tem,
Uren v misljenji je vsem.
Red pri njem je zmer domá,
Ki računít' dobro zná,
Kar dobiček mu dajè,
Al' mu v čem na zgubo grè.
Varčno z d'narjem on ravná,
Brez potrebe ga ne izdá,
Da ne pade v revščino,
Ki je naj britkejšè zló.

Kdor na tanko šet' umé,
Kakor v opravih gré,
Temu bode dobro šlo,
Živel bode on lahkó.
Še pa nismo slišali
O veliki vrednosti,
Ki računstvo jo imá
Za-nj k' ga modro rabít' zná.
Kdor računstvo prav umé
Čislajo ga vsi ljudjé,
Tudi Bog neskončni, sveti
Ima rad, če znamo šetiti.

Soštevanje.

Otrok števili mi veselo,
Soštevaj vse pobožno delo,
Ki storil si ga za Bogá.
In ko b' številne stave té
Dobljene tud' težkó bilé,
Zató ne žali si srcá.
Od prve pameti mladosti
Vse stopnje, ki jih ti v modrosti,
V umetnji in védnosti
Dozdaj dosegel srečno si.

Soštej tud' kot dodatne stave
Dári vse, ki 'z ljubezni prave
In pa iz serčne rádosti
Jih roka ubozim podéli
Oj srečen bodeš dragi moj!
Ak' hodiš prava pota ti
In vseh skušnjav zmagalec si, —
Potem bo velik znesek tvoj
In večno bo te veselilo
V nebeškem raji tam plačilo!

Takó, otrok, računsko pervo imaš pravilo:
Soštevaj dostikrat v življenji in obilo!

Odštevanje.

Pa kdo je nek' brez zmote vse,
Čeravno tud' pobožen je,
Ker sili ga, oj slepa strast,
Storiti greh, Bogú nečast
In z bljžnjim pa terdó ravnati,
Ki bi imel pomoč mu dati.
Ak' vestno vse zaznamovaš,
Kar pravih dobrih del imaš,
To dá ti še le manjšanec,
Sej zadnjič bo se pokazalo,
Ko spod stoji odštevanec,
Kaj po odvzetku bo ostalo.
Takó naštej zvestó tedaj
Vse, kolikrat, kakó in kdaj

Dolžnosti si prelomil bil,
Nesrečno zoper nje grešil
In žalil brata svojega,
Ki prosil te je usmiljenja.
Pristavi zraven še vestnó
Vse ure, lahkomišeljno,
Ki jih kedaj zamudil si
Brez dobrih del in z marnjami!
Oj blagor ti, ko greš s svetá,
Ak' malo je odštevanca,
Potem te bode veselilo
Ostalih dobrih del plačilo,
Ker Bog razločke sam plačuje
V nebesih svetih, kjer kraljuje!

Takó, otrok, računsko drugo imaš pravilo:
Odštevaj dostikrat v življenji in obilo!

Množenje.

Moj dragi zmer te misel vodi:	Zmer moraš resno hrepeneti,
»Napredek moje găslo bodi!«	Koristno mnogo tú živeti,
Ker lep namen življenja je,	Ker Bog na svet postavil te
Pa treba za-nj truditi se.	Kot svoj množnik za dobro je.
Le množi dobra dela svoja,	Pomnožek del usmiljenja
Kar dá ti moč in volja tvoja!	Številk naj torej dosti imá,
Namena ako nočeš izgubiti,	In živel boš že tukaj srečno,
Vse dobro moraš tud' množiti.	Tam pa prejel plačilo večno!

Takó, otrok, računsko tretje imaš pravilo:
V življenji svojem množi dost'krat in obilo!

Deljenje.

Otrok in mož tud' starček še,	Takó sladíš jim ti življenje
Doklér mu le mogoče je,	In lajšaš bitko jim terpljenje.
Na tanko mora čas deliti,	Oj blagor ti, ak' dividenda
Ak' hoče enkrat srečen biti.	Imá v sebi kaj kvocijenta
Tedaj obračaj čas skerbno,	Brez zadolženja vsakega.
Da kaj koristil tebi bo!	Potem veselega sercá
Tud' deli svoje vednosti	In z mirno čisto ti vestjó
Med druge, kar dajó moči.	Pred božjo bodeš šel sodbó,
Sploh deli večkrat rad ti vse,	In vseh računarjev ti Mojster
Kar moč ti je, med reveže!	Takrat Sodnik ne bode ojster!

Takó, otrok, računsko zadnje imaš pravilo:
V življenji svojem deli dost'krat in obilo!

Poskus.

Le óni bodo enkrat srečni,
Ki jim poskus spregleda Večni!

Zemljepisje v ljudski šoli.

(Glej lanski tečaj „Uč. Tov.“!)

Slovenski Štajer.

O. Lansko in predlansko leto sem ti pripovedoval od Koroškega in Kranjskega; letos ti pa hočem odkazovati slov. Štajer.

J. Zakaj pa samo slovenski Štajer, povejte mi raji od vse štajerske zemlje!

O. Vsakega naj bolj zanimiva domači svet, vsega na enkrat tudi ne morem pripovedovati. Kraji, kjer bivajo Slovenci, je naša oža domovina; širja domovina nam je pa Avstrija.